

Caminem per les entitats socials

Ignatius

25. Cervera-Jorba, dc. 6.04.2022

Paraules que em mobilitzen avui...

PARALÍTIC

Convidats a mirar les pròpies paràlisis. Tots som d'alguna manera el paralític de la piscina que ha perdut l'esperança de guarir. Tots tenim zones del nostre interior paralizades (fe, pregària, amor, generositat...).

[A Jerusalem] quan en el monestir van saber que se n'havia anat sense guia al Mont Olivet, els frares feren diligències per buscar-lo; i quan ja baixava del mont Olivet, ensopegà amb un cristià, criat del monestir, el qual amb un gran garrot i grans manifestacions d'indignació amenaçava de pegar-lo. Un cop arribat ell, l'agafà ben fort pel braç, i ell es deixava portar fàcilment. El bon home, però, mai l'amollà. I mentre anava per aquest camí agafat així... se sentí molt consolat de nostre Senyor; li semblava que veia sempre el Crist damunt d'ell. I aquest consol li durà tot el temps, amb gran abundància, fins a l'arribada al monestir.

[St Ignasi, Autobiografia, 48]

Aquest matí prego amb...

*Allibera'm, Senyor, de les paràlisis
que em tenen en l'horitzontalitat
de la llitera,
de la postura còmode d'espectador
de la vida
que passa pels altres.*

*Allibera'm, Senyor, de la mandra
d'implicar-me en la salvació del món,
de comprometre'm amb la creació,
amb la meva pròpia sanació.*

*Allibera'm, Senyor, de la postura infantil
de jeure vora la piscina
esperant ser-hi empès
sense fer-hi cap pas.*

*Allibera'm, Senyor,
de la meva incredulitat,
de la manca de fe,
de no creure que la llibertat més autèntica
passa per alliberar-me de mi
i anar cap a Tu.*

Faig conscient el meu cos...

Agraeixo tenir cames, em sostenen
i em porten cap a Tu, Senyor.

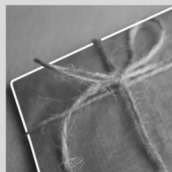

Cada dia del camí...

Senyor, ajuda'm a anar orientant tota la meva vida
(interior i exterior, conscient i inconscient) cap a Tu,
cap a l'amor i el servei a Tu en totes les teves criatures.

Avui demano...

Coneixement intern per mirar-me des de Tu, Senyor.
Guanyar en llibertat interior
en sentir la Teva mirada sobre mi.

Text bíblic

Joan 9,2-9: Jesús i el Paralític

Hi havia a Jerusalem, vora la porta de les Ovelles, una piscina amb cinc pòrtics, anomenada Betzata en la llengua dels hebreus. Sota aquells pòrtics hi jeia una multitud de malalts: cecs, coixos, paralítics. Entre ells hi havia un home, malalt des de feia trenta-vuit anys.

Jesús, en veure'l ajagut i sabent que estava així des de feia molt de temps, li diu: «Vols curar-te?»

El malalt li respongué: «Senyor, no tinc ningú que em tiri a la piscina en el moment que es remou l'aigua i, mentre jo hi vaig, un altre hi baixa abans que jo.»

Jesús li diu: «Aixeca't, pren la teva llitera i camina.»

A l'instant, aquell home va quedar curat, prengué la llitera i caminava. Aquell dia era dis-sabte.

Caminant en silenci...

Repasso moments de la meua vida.

- Què m'ha paralytat a la meua vida?
- En quins moments la meua relació amb la natura ha estat depredant o orientada per la por?
- Quines persones m'han aprofitat a Jesús perquè em guarís?
- Què em paralyta a reciclar bé?
- Què em paralyta a minvar el consum?
- Soc conscient del cost que en paga la natura?
- Soc conscient que soc natura?

Avui poso atenció a...

Observo les formes dels núvols amb les que el Senyor juga i pinta el dia.
Sento l'escalf del sol, la humitat tèrmica, la xafogor, la suor, les gotes de pluja ... tot el que amara la terra i la meua pròpia ell.
Ho rebo amb agraïment.

Per al temps de tarda...

Poso en joc la meva intel·ligència, voluntat i cor.

- Com m'he sentit avui?
- He sentit la invitació amorosa de Jesús convidant-me a aixecar-me?
- He sentit la seva mirada fit a fit amb la meua?
- He arribat a ser conscient del que no necessito per caminar sense crosses?
- El meu despreniment material m'apropa a Déu i a la natura?

Compartint ressons en grup...

Des d'on? → Sentint que la meua vida és necessària pel pla de Déu.

Què comparteixo?

- Una **imatge**: del que he viscut (imatge vista o record que m'ha vingut)
- O bé un **sentiment**: dominant en el dia d'avui.
- O bé una **idea**: pensament, paraula que més ha ressonat...

Recollint i tancant el dia...

Senyor de les meves paràlisis, de les paràlisis del món que reclama ser guarit, fes-nos partícips de la responsabilitat en guarir el món, en guarir-nos, en guarir d'altres.

Sabent que comptes amb nosaltres, i que tot depèn de Tu.

